

Rondzendbrief Daan & Debora de Groot

Oktober 2010

nr. 13

De vorige nieuwsbrief was in mei verstuurd dus het wordt tijd om u op de hoogte te brengen van de situatie en ontwikkelingen in Roemenië. In de afgelopen maanden hebben we de kampen voorbereid en gehouden. Rondom de kampen hebben we met enkele groepen uit Nederland mogen optrekken. Dit jaar zijn we niet in september naar Nederland gegaan. In het voorjaar zijn we al twee keer geweest en in het najaar hopen we nog een keer te komen. Verder zijn we hard bezig geweest met het plan voor het 'open huis' project.

Zomerkampen

Het eerste wat bij ons naar boven komt als we terug denken aan de afgelopen maanden zijn de zomerkampen. We hebben twee zomerkampen mee mogen draaien. Voor de kampen kwamen ook twee Nederlandse groepen om ons team te helpen. Het grootste verschil met de kampen van vorig jaar was het aantal kinderen. Dit jaar namen we per kamp de helft minder kinderen mee. Dit werkte voor iedereen een stuk beter. De kinderen konden we meer aandacht geven en waren zodoende beter te handelen. Tijdens het tweede kamp waren we

groepsleiding voor de Nederlandse groep. Dit was intensief maar ook heel leuk om te doen.

Voordat we op de kampen gingen waren de weersverwachtingen niet zo goed. Er werd veel regen opgegeven en dat is in een tentenkamp niet prettig. Gelukkig viel het heel erg mee. Iedere dag kwam er aan het begin van de middag bewolking, maar het heeft maar een enkele keer echt geregend. Het voordeel van de bewolking was dat het niet zo heel erg warm werd.

De tijd voor en na de kampen met de Nederlandse groepen was leuk. Veel oude bekenden, vrienden en

Groep 1

Groep 2

" Gebedspunten "

- Bid voor de mensen die in Tirgu Mures op straat leven. Dat ze bereikt kunnen worden met de liefde van God. Alleen door die liefde kunnen mensen echt veranderen.
- Bid om wijsheid voor iedereen die de komende tijd over het 'open huis' project nadenkt en beslissingen moet nemen.
- Bid voor rust en wijsheid in de voortgang van het kinderprogramma.
- **Dank** God voor de ontwikkelingen met het nieuwe project.

familie hadden een gedeelte van hun vakantie opgegeven om naar Roemenië te komen. Daarnaast hebben we nieuwe mensen leren kennen.

De reisverslagen van de beide kampreizen staan op www.stichtingcominghome.nl

Roemeens

Tijdens de kampen merkten we dat we erg vooruit zijn gegaan in de Roemeense taal. Na ongeveer driekwart jaar les konden we ons goed verstaanbaar maken en was het mogelijk om zonder vertaling toch orde te houden in onze groepjes. Nu we de taal redelijk beginnen te spreken kunnen we ook makkelijker met mensen langere gesprekken voeren. Dit komt de taalontwikkeling alleen maar ten goede.

'Open huis' project (Daan)

In de vorige nieuwsbrief schreven we over de toekomst van ons werk in deze stad. Met name het 'open huis' project zal steeds belangrijker worden. Samen met het bestuur hebben we een lokaal persoon gevonden die veel ervaring heeft met humanitaire projecten. Hij heeft in het verleden met verschillende stichtingen uit diverse landen samengewerkt. Samen met deze persoon heb ik verschillende keren van gedachten gewisseld over de plannen en ideeën die in Nederland en bij ons leefden. Daarnaast hebben we verschillende projecten bezocht. Zelf ben ik naar een inloophuis in Amsterdam geweest. (*De Tweede Mijl van Tot Heil Des Volks*) en in Roemenië hebben we projecten in andere steden bezocht. Uiteindelijk hebben we al onze ideeën, plannen en indrukken samengevat in een voorstel naar het bestuur. Dit plan is deze week verzonden en nu zal het bestuur in Nederland en Zwitserland het plan bestuderen en overleggen hoe het ingepast kan worden in het huidige project.

Het plan bestaat uit twee delen. Deel 1 beschrijft het idee zoals we het ons voorstellen. Dat is; Een mogelijkheid bieden waar bezoekers (*Daklozen, kinderen van de straat en bedelaars*) dagelijks kunnen binnenlopen. De medewerkers en/of vrijwilligers bieden een luisterend oor en helpen indien mogelijk. Hulp zal vooral bestaan uit 'werken der barmhartigheid'. Een boterham, kop koffie, schone kleding of een douche.

Het meest gehoorde advies was om klein te beginnen

Remus en Mindra, twee vaste bezoekers van de avond voor daklozen

en het stap voor stap op te bouwen. Deel 2 beschrijft daarom de mogelijke weg naar het uiteindelijke doel. De verschillende stappen die gezet moeten gaan worden en hoe deze stappen ingevuld kunnen worden.

Voor ons is het de komende weken dus even afwachten hoe de reacties zullen zijn en welke beslissingen er worden genomen. Als er nieuws is zullen we dat op onze website laten weten.

Kinderprogramma (Debora)

De kinderprogramma's worden goed bezocht. Het is mooi om te zien dat tijdens de kinderkerk een vaste groep kinderen komt. Daarnaast hebben we zo'n 15 nieuwe kinderen van 4 jaar erbij gekregen. Een flinke club, wat ook veel geduld vraagt. Deze kinderen zijn niet gewend om zich in een bepaalde structuur te bewegen. Daarbij komt dat de meeste van hen alleen

Hongaars spreken en verstaan. Dat maakt het voor mij heel lastig om met hen te communiceren, maar met handen en voeten kom je een heel eind. De laatste weken is er veel onrust tijdens de kinderkerk. Binnenkort zullen we, mijn inziens, weer om de tafel moeten zitten om te kijken hoe we de rust terug kunnen laten keren. Er zal onder andere gekeken moeten worden hoe en wat we met de kleintjes doen die net binnen zijn. Voor hen is het ontzettend moeilijk om alles te volgen en is het best lang om te zitten. Met het oog op mijn opleiding en ervaring in het verleden zijn dit voor mij ook leuke dingen om over na te denken.

Omdat de kinderen van de oudere groepen op kamp zijn geweest, hebben we dit jaar weer een uitje voor de jongste groep georganiseerd. Vanwege het succes van vorig jaar hebben we besloten om weer naar de speeltuin te gaan. Daarna zijn we ook nog even de dierentuin in geweest. Wat een beleving voor hen. Van alles zagen ze; apen, beren, paarden, kamelen, tijgers, leeuwen. Het één vonden ze nog mooier dan het ander. Na een aantal uurtjes begon de vermoeidheid toe te slaan. 'Gaan we al naar huis?', vroeg een kind. 'Na het ijsje', zei ik. Vermoeid en voldaan gingen de kinderen weer naar huis.

Een aantal weken geleden ben ik op bezoek geweest in Baneasa. Daar heb ik samen met de kinderen ergens langs de straat gezongen en gitaar gespeeld. Wat een ontspanning. Dit soort dingen brengen mij weer bij de basis. Geen organisatie, moeilijke problemen, drukte van alle dag, enz. Gewoon de kinderen aandacht geven en samen zingen.

Kinderkoor en homeless evening (Debora)

In augustus heb ik besloten om te stoppen met mijn werkzaamheden voor het kinderkoor. Twee jaar heb ik mee mogen draaien en ik heb het heel erg naar mijn zin gehad. Een aantal maanden voor de vakantie voelde ik mij niet meer op mijn plek en was het beter dat ik mij op andere dingen ging richten. Zo heeft de gelegenheid zich voorgedaan dat ik een aantal avonden voor de daklozen heb meegedraaid. Vanwege de afwezigheid van Atilla heb ik het zingen en muziek maken overgenomen. Dat was heel leuk om te doen. Het heeft soms iets weg van een miniconcert, omdat het merendeel van de mensen het eigenlijk gewoon heel lekker vindt om te luisteren. Bij de twee, drie toppers die voorbij komen, kunnen ze ook ineens heel uitbundig meezingen. Na de eerste avond liepen we op weg naar huis en kwamen een aantal van hen tegen. Eén van de mannen, die ooit zelf professioneel muzikant was, vond het bijzonder om te zien hoe een vrouw zo gitaar kon spelen. Die opsteker heb ik in ieder geval op zak. Met het oog op de toekomst van het 'open huis' project was het een goede ervaring. Wellicht dat ik in de toekomst meer kan helpen.

Depot (Debora)

Eind augustus hebben we weer een transport uit Zwitserland mogen ontvangen. Ook deze keer stond het weer helemaal vol met meubels, schoolbanken en stoelen, kleding, bedlinnen, matrassen, enz. We hebben veel mensen en organisaties al gelukkig kunnen maken. Momenteel ben ik bezig om langzaam de zomerkleding te verwisselen voor de

winterkleding. De nachten en ochtenden zijn al vrij koud. Binnenkort zal ik ook de kleding van de daklozen gaan omruilen zodat we al wat warmere kleding uit kunnen delen. Eind oktober hopen we een transport uit Nederland te ontvangen met kleding en materiaal wat we in het komende inloophuis kunnen gebruiken.

Persoonlijk (Debora)

Op 5 juni werd ons neefje Tiemen geboren. Ruim twee weken te laat, maar kerngezond. Omdat we die tijd in Nederland waren was het bijzonder om alles mee te mogen maken. Mijn zusje en ik skypen regelmatig en daardoor kan ik Tiemen vaak zien. Zo mis ik hem iets minder. Eenmaal terug in Roemenië werd twee dagen later op 18 juni Tirza geboren. Dochter en zusje van Samuel, Evelin en Joschua Bucher (mijn oppas gezin). Door een bacterie kreeg ze ademhalingsproblemen. Na 11 dagen mochten zowel Evelin als Tirza terug keren naar huis. Met beiden gaat het goed.

De kamperperiode was heerlijk druk, zoals gewoonlijk. Maar ik heb genoten van de groepen die er waren. Oude vrienden ontmoet en nieuwe vrienden gekregen. Het was daarnaast bijzonder om samen met mijn moeder een kamp te mogen draaien. Een week nadat de laatste groep vertrokken was, werd ik ziek. Na een aantal dagen heb ik besloten om naar de dokter te gaan. Zij vertelde mij dat ik een flinke maaginfectie had opgelopen (waarschijnlijk E-colie bacterie). Ik werd weer naar huis gestuurd met een boodschappenlijstje voor medicijnen en een speciaal dieet. Na drie dagen voelde ik mij weer stukken beter.

In de eerste week van september zijn de ouders van Daan geweest, samen met hen hebben we een weekje welverdiende vakantie gehad en genoten van de meer toeristische kant van Roemenië. Ondanks dat er veel problemen zijn blijft het land schitterend.

Momenteel genieten we nog even van de nazomerzon en van de vriendschappen die we hier in Roemenië hebben opgebouwd.

Tot slot

De komende maanden staat ons weer genoeg te wachten. Daarbij zijn veel dingen waar we naar uitkijken. Zo hopen we in november voor een week in Nederland te zijn.

Vanuit Nederland verwachten we een transport met daarin veel kleding. Dit zal allemaal gesorteerd moeten worden.

Vorige week is ook de Engelse samenkomst weer begonnen. Hiervoor bereidden we regelmatig iets voor.

Daarnaast mogen we bijdragen aan alle vaste programmaonderdelen en hopen we zo snel mogelijk een begin te kunnen maken met de uitvoering van het 'open huis' project.

Hartelijk dank voor het lezen van deze nieuwsbrief en wellicht tot ziens.

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

IJssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

**Uw eenmalige / maandelijks giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**